

ПРОЛЕТАРІ УСІХ КРАЇВ
ОДНАЙТЕСЬ!

Соціалістична Партія Канади.
Socialist Party of Canada.

Робітники в боротьбі згублять лише свої кайдани а здобудуть усеї світ!
(К. Маркс).

ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР.

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ РОБОЧОГО ЛЮДУ.

ПЕРЕДПЛАТА
на рік \$2.00
пів рік \$1.00
чверть 60 цт.
одно число 5 цт.
До старого краю \$2.20

The RED FLAG

Socialist weekly paper for Ukrainian proletariat in Canada.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

Червоний Прапор
(The Red Flag),
467 Manitoba ave.
Winnipeg, Man.

Рік I Вісник, Ман. Пятниця 22 листопада, 1907. — Winnipeg, Man. Friday, 22 November, 1907.

ДО НАШИХ ЧИТАЧІВ.

На нашу газету не дають грошей ні ліберали, ні консерватисти. Та ми з воюю дою відкинули б велику дажку від ворогів робочого люду. Ми Винніпезькі та Портажескі робітники, зрозуміли кінцею потребу правдивої робітничої часописі, зколектували між собою сотку доларів і тепер маємо давно бажану газету. Та щоб наша справа не пропала, треба не сотки, а тисячі доларів. Робітничій нужді меже пожити лише саме робітництво. Газета буде ширити проєвіту та допомагати робітничу організацію. Щоб ліло росло, не вяло — кожний свідомий робітник мусить вейма силами підтримувати партійне видавництво.

Кожний свідомий робітник мусить пренумерувати собі „Червоний Прапор“. Уей, хто свівчуєє нашій великій ідеї визволу працюючого люда з паурув капіталістів, пренумеруйте „Червоний Прапор“, прислайте жертви на робітничу газету та книжки! Канада смердить брехнями капіталістів — ми соціалісти переїємо цю погань і доти не заспокоюємо, доки англоного робітничого наука не лишить ся на нашій землі!

РОБІТНИЧЕ ЗАКОНОДАВСТВО.

В Канаді соціалістична партія появилася недавно. І що здобули соціалісти в Європі, те що ми маєм здобути тут. Капіталісти, наповнюючи собою парламенти Канади, писали і пишуть закони на користь своєї класи. В Канаді майже нема законів котріб уноминалися за робітником. А коли для нас нема добрих

законів, ніж ми громаде? Яке Канада має право владити себе нашою вітчизною? Яке право уряд Канади примушує робітників повинити громадянські обовязки? Тепер нема нам добрих законів, а колиб який ворог пішов на Канаду, — усеї робітників покликало б до зброї в міліцію. Тепер прав нема, а подтки дуплять! Така доля робітника по всьому світі, коли він розбитий темний, не зорганізований, усеї на нім їздять, ніхто за його не ветуваєє ся. Першим зрозумів своє гірке становище пролетаріат Європи. Він вдарив на ворога двома дорогами: парламентарською, себто, неважаючи ні на що, кликав робітників наповнити парламенти своїми робітничими депутатами, а коли на дорозі стояли великі перешони та колоди, то звиспавсь люд на улиці; і вороги тремтіли від дивовища величних демонстрацій. Коли і це не помагало, — народ брався за зброю! Народ нагостреними жалами багнетів писав закони на шкірах, то шляхти, то буржуазії! І за останні 40 літ кривавої боротьби робітник в Європі має такі закони, які і його вже охороняють. Правда тих законів мало, капіталісти все роблять щоб і те, що здобув робітник відобраті назад, але європейське робітництво в усеї своїй масі зрозуміло потребу робітничого законодавства і заходи капіталістів ні до чого не приводять. Навпаки! останніми роками робітники в Європі ще більше здобули собі прав. Навіть в Росії уряд закладотаний робітничим законодавством.

Під проводом соціалістичних партій, пролетаріат Європи рішучо взяв ся зні

щити усеї закони буржуазії. Копечка під наша де аніщенє приватної власности на средства заробу. Нам лехше буде це зробити, коли парламанти пероповняться соціалістами, коли людоні жерські закони капіталістів будуть хоч наші обезсилєні.

А в Канаді? А в Канаді не тільки нема робітничого законодавства, а самі робітники не думают про його! Хоч страждає народ тут тяжче ніж де в світі.

— Порівняймо канадські обставини з європейськими.

Від Росії до Гішпанії пролетаріат борить ся за вісьмо-годинний день праці, „8 годин роботи, 8 спати, і 8 свободних!“ так виписано на червоних прапорах в Гішпанії. І уже майже скрізь народ працює не більше 9 годин (числючи обід). А по великих фабриках і навіть 8! — А в Канаді найменше 10 (9 і одна година обіду) і те некельно праці! А ще гірше, що робітництво і не думас боритись за скорочєня мук своїх!

В Європі капіталіст не має права сквітувати робітника, не оповістивши його про це за два тижні, або мусить заплатити за два тижні, коли хоче сквітувати зраз.

В Канаді квітують людий коли хочуть. Завозить на далеке камінє, а потім, сквітувавши, посилають голого робітника машинувати тисячу миль до дому пішки!

Коли в Канаді покалічать робітника, то тяжко йому дістати від капіталіста відшкодаванє; колиж улюбють, то фамілія даремно шукає по кортах та адвока-

тах помочи. В Європі робітники а їм не лєхко вжити. Від роботи пролетар скоро старіє. На 100 душ лиш один доживає до 70 літ. В старім краю пролетаріат бореть ся, щоб уряд платив пенсію усеїм робітникам в 45 літ, та тим, хто стратив здібність до праці, і не тільки пролетарям, а і селяням.

Чи у нас в Канаді про цей закон хто думєє?

В Канаді вагітна жінка працює до послідного дня, а вродивши, хвора вегає на другий, третій день до роботи.

В Гішпанії сієї осені робітники дибились тогє закону, що вагітна робітниця лишнаєє дома два тижні перед а чотири тижні по родах. А коли лікарь скаже, то і довше. І за усеї цей час капіталіст платить їй повну платню, мовби вона робила.

В Європі фабричні інспектори доглядають, щоб в фабриках було досить сонця та світла, щоб чистий був люфт, щоб ті частини машинь, які можуть пошкодити тіло робітника, були відгорожені. І коли що не впорядку, то інспектор фабричний штрафєє капіталіста. А хто з нас чув про таке в Канаді?

Навіть в Росії при фабриках є шпиталі, мають ся лікарі та фельдшарі. — А в Канаді одтягає на доктора кожда компанія скільки збоже: \$1, 75 цт., 25 цт., і то на місяць! А чи хто з нас бачив того доктора? Миж калічємоєє що часні!

В Європі охороняють молодє поколієє робітників, не дозволяючи капіталістам наймати дітей молодше 16 літ.

В Європі охороняють робіт-

ницє від тяжкої чересильної праці, щоб вони могли дати робітничій класі здоровє поколієє.

В Європі робітник п'яком стремить змичити нічяву роботу, не хоче жадних овертаймів. У Франції навіть уряд з цього літа заговорив про те, щоб у ночі і поїзди не ходили, щоб і палачі і машиністи могли спати.

В Європі добивають ся мінімального закону платні. І ми вже знаєм що в Антверпені його написали.

В Європі пролетаріат чистить собі дорогу до соціалізму, через непроходиві нетрі законів пануючих клєє. Рятєє себе тепер, дбас про будучину. Ніще царські, королівські трона, бєть ся за загальне, рівне, тайне та безпосередне право виборче, стремить до демократичних республік, до зідняня усього світу в єдину державу робітничу.

Ми в Канаді не дбаємо і про ті права, що маємо. Жєвємо в Канаді по 10 літ, а не виробили собі права громадянства! Ми їдемо назад усього світу! Канада могла робітництва!

Але Канадійськєє недоли примусить і нас взятись за голову. Робітники згуртують ся в комітєти Соціалістичної Партії Канади, викинуть з парламентів привєліювані права буржуазії, а встановлять своє робітничєє законодавство.

РОБІТНИЧІ ДОМИ.

Перними почали будувати робітничі дома німецькі товариші. Тепер в Німцях стоять величєєні гмахи, вад якими майорить червоний прапор Німецької Соціалдемократичної Партії. По